

RUKOUKSEN IHMEELLINEN MAAILMA

Kun nuori nainen rakastuu elämänsä mieheen, hän kokee tämän kuin uutena ihmeellisenä maailmana. Tämä kiehtoo häntä, tähän hän haluaa tutustua, kuunnella häntä, kertoa omia ajatuksiaan ja viettää paljon aikaa rakastettunsa kanssa. Kuitenkin myöhemmin monissa avioliitoissa päädytään mykkäkouluihin. Kommunikointitaitojen opettaminen onkin nähty tärkeäksi nykyisessä avioliittotyössä. Saksofonisti ja huilisti Juhani, Junnu Aaltonen on kertonut, että hänen uskoontulonsa oli todellinen love story. Eikö elämä Jeesuksen yhteydessä tulisi olla jokaiselle uskovalle jatkuvaa rakkauskertomusta? Uskonelämä on suhde Jeesukseen. Miten tätä suhdetta hoidetaan? Kun rukous on ihmisen kommunikointia Jumalan kanssa, meidän lienee syytä oppia sitä lisää? Entä vastaako Jumala, puhuuko Hän edelleen?

Paratiisissa ihmisellä oli luonnollinen yhteys Luojaan. Syntiinlankeemuksessa se katkesi. Läpi Vanhan Testamentin kerrotaan kuitenkin, miten Jumala puhui määrätyille ihmisille, **profeetoille** varsinkin Jumalan pelastussuunnitelmaan liittyvissä tärkeissä asioissa.

Mooses, Israelin kansan johtaja oli Jumalan koulussa 120 vuoden ajan. **Herra seurusteli Mooseksen kanssa kasvoista kasvoihin, 5.Ms.34:10.** Mooses oli myös **väkevä esirukoilija**. Hän oli valmis uhraamaan elämänsä rukoillessaan anteeksiantoa kansalleen: "Voi, tämä kansa on tehnyt suuren synnin. He ovat tehneet itselleen Jumalan kullasta. Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et, niin pyyhi minut pois kirjastasi, johon kirjoitat." 2.Ms.32:32

Moosekselle Jumala itse antoi jo autiomaavaelluksen aikana määräykset, miten Häntä tuli lähestyä. Vanhan Liiton aikana se tapahtui pappien ja leeviläisten suorittamalla uhripalveluksella. Ilmestysmajassa eli Jumalan kohtaamisen teltassa oli myös suitsutusalttari kaikkeinpyhimmän verhon edessä. **Ylimmäisen papin erityinen tehtävä oli suitsutus** aamuin, illoin ja rukous kansan puolesta. Suitsutus oli varmaan symbolinen esikuva rukouksesta hengessä ja totuudessa, Joh.4:23.

Monet profeetat välittivät tarkasti Jumalan sanat ja profetiat kansalle. Kuuliaisina Herralle he joutuivat julistamaan vakavia varoituksia ja tuomioita katumattomalle kansalle. He joutuivat itse kärsimään pilkkaa ja vainoa kuten itkevä profeetta Jeremia tai suuri esirukoilija ja näkijä Daniel. He saivat myös olla kehottamassa paastoon, rukoukseen ja parannukseen. **Suurinta profeettojen saamassa sanomassa oli Jumalan lupaama pelastus Messiaassa,** josta kaikissa kirjoituksissa Mooseksesta alkaen on kirjoitettu.

Vuorovaikutus ja kommunikointi Jumalan ja ihmisen välillä ei ollut Vanhan Liiton aikana kuitenkaan jokaiselle ihmiselle mahdollista. Ihminen ei kyennyt täyttämään lakiliiton ehtoja, vaan rikkoi liiton. **Synti erottaa ihmisen pyhästä Jumalasta. Vanhan liiton uhrin, joita uhrattiin jatkuvasti, peittivät syntejä, mutta eivät poistaneet, Hebr.10:11, 9:26. Määrätyt ihmiset, papit, profeetat ja kuninkaat voideltiin öljyllä tehtäväänsä. Silloin Jumalan Pyhä Henki tuli heihin,** kuten kerrotaan esim. Davidista 1.Sam.16:13 - Niin Samuel otti öljysarven ja voiteli Davidin hänen veljiensä keskellä. Ja Herran henki tuli Daavidiin, siitä päivästä ja yhä edelleen.

Pyhän Hengen vaikutus Davidin elämässä näkyy kirkkaasti hänen Psalmeistaan. Vaikka David lankesi syvälle, Jumalan Henki vaikutti hänen sydämessään katumuksen, jossa hän **rukoili anteeksiantamusta, ja ettei Herra ottaisi häneltä pois Pyhää Henkeään.** Hän sai anteeksi, vaikkakin joutui kärsimään tekojensa seurauksia. Hän sai jatkaa Israelin kuninkaana, ja Jumala nimitti häntä mielensä mukaiseksi

mieheksi. Psalmit kuvaavat hyvin myös Davidin rukouselämän rikkautta. David vuodatti kaikissa tilanteissa sydämensä Jumalalle: surunsa, murheensa, pelkonsa, ahdistuksensa ja pyyntönsä, mutta myös ilonsa, kiitoksensa ja ylistyksensä. David jopa karkeloi ja hyppi kaikin voimin ylistäen Herraa, kun Jumalan läsnäoloa, shechinaa, edustavaa liitonarkkia tuotiin Jerusalemiin. Psalmissa 16:8 David sanoo: ”Minä pidän Herran aina edessäni, kun Hän on minun oikealla puolellani, en minä horju”. David eli Jumalan yhteydessä. **Davidille Jumala myös lupasi, että hänen jälkeläisensä kautta syntyisi ikuinen Voideltu Kuningas, Jumalan Poika, Sovittaja, Välimies Jumalan ja ihmisten välille.**

Välittäjäksi tarvittiin pyhä, viaton Ylimmäinen Pappi ja täydellinen uhri, joka poisti synnin yhdellä ainoalla uhrilla kerta kaikkiaan, Hebr.7:26-27: Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, jonka ei joka päivä ole tarvis, niin kuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä. ... Kun Jeesus kuoli ristillä, esirippu kaikkein pyhimpään repesi ylhäältä alas asti ja tie pyhän Jumalan luo aukesi meille. **Hebr.10:19-23: Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkein pyhimpään,** ... niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta. ... Syntisinä ihmisinä, mutta sovitettuina ja Jeesuksen verellä pestyinä me saamme lähestyä pyhää Jumalaa. Näin ihmeellinen etuoikeus meillä on.

Jeesus itse on suurin esikuvamme rukoilijana. Hänkin tarvitsi rukousta, yhteyttä Isän kanssa. Heti kasteensa jälkeen Jeesus vetäytyi erämaahan rukoilemaan ja paastoamaan. Evankeliumeissa kerrotaan monesti, että Jeesus meni rukoilemaan yksin. Mk.1:35: Ja varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, hän nousi, lähti ulos ja meni autioon paikkaan; ja siellä hän rukoili. Mt.4:23: Ja laskettuaan kansan pois hän nousi vuorelle yksinäisyyteen, rukoilemaan. Ja kun ilta tuli, oli hän siellä yksinänsä. Lk.6:12: Niin tapahtui niinä päivinä, että hän lähti vuorelle rukoilemaan; ja hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa. Tämä tapahtui ennen opetuslasten valintaa ja yleensä aina ennen tärkeitä tehtäviä ja niiden jälkeen.

Opetuslapset osasivat varmasti joitakin juutalaisia rukouksia, mutta he huomasivat, että Jeesuksen rukouselämä oli aivan toisenlaista kuin heidän tuntemiensa rabbien. Ei ihme, että he pyysivät Jeesukselta: ”Opetä meitä rukoilemaan”. Jeesus opetti, että he voivat lähestyä Jumalaa kuin lapset isää: ”Isä meidän, joka olet taivaassa...”.

Jeesuksen opetus rukouksesta oli opetuslapsille elämää mullistavaa:

- 7. Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.
- 8. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.
- 11. Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän teidän Isänne, joka on taivaassa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat! Mt.7:7-11.

Mt.6:6-8 Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle. 7. Ja kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niin kuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan. 8. Älkää siis olko heidän kaltaisiaan; sillä teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin häneltä anottekaan.

Onko oikein rukoilla vain *salaa*? Ei, Jeesus opetti myös yhteisestä sopimusrukouksesta näin: Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä

anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä, Mt.18:18-19. *Jeesus opetti esittämään pyyntömmen ja rukouksemme yksinkertaisesti Isälle, yksin tai yhdessä, luottaen, että Isä tietää, mitä tarvitsemme ja antaa meille vain hyviä lahjoja ja ennen kaikkea Pyhän Hengen.*

Asettiko Jeesus mitään ennakkoehtoja rukouksellemme ja sen kuulemiselle? Mt.6:33: Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.

1) Siis tärkeimmät eli Jumalan valtakunnan asiat ensimmäisiksi myös rukouksessa.

2) Jeesus tähdensi myös uskon merkitystä näin: Jeesus vastasi ja sanoi heille Mk.11:22-25: Pitäkää usko Jumalaan. Totisesti minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi. Sen tähden minä sanon teille: **kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva.**

3) Anteeksiantamuksen omistaminen Jeesuksessa ja anteeksiantaminen toinen toisillemme on myös edellytys rukoustemme kuulemiseen. Mk.11: 25. Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne."

4) Rukous Jeesuksen nimessä Joh.14:13-14: Ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa. Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.

5) Ehkä tärkein edellytys rukoustemme kuulemiseen on Jeesuksen sanoissa Joh.15:7: Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Rukous ei kuitenkaan ole vain pyytämistä ja anomista. Tärkeintä on Jeesuksessa pysyminen ja Hänen sanojensa pysyminen meissä; **yhteys ja elämä Jeesuksessa.** Jeesus tähdensi usein, että Hän ja Isä ovat yhtä ja että Hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän, Joh.10:30, Joh.14:10: **"Minä olen Isässä ja Isä on minussa.** Niitä sanoja, joita minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat Hänen."

Jeesukselle rukous oli jatkuvaa yhteyttä Isään. Tällaista yhteyttä Jeesus rukoili myös kaikille opetuslapsilleen ylimmäisapillisessa esirukouksessaan: "Niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat", Joh.17:21.

Näkyikö tällainen voimallinen rukouselämä opetuslasten elämässä? Kun Jeesus Getsemanessa pyysi heitä valvomaan kanssaan ja rukoilemaan, uni valtasi heidät. Vielä Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeenkään pelokkaiden opetuslasten ei kerrota rukoilleen. Mutta ennen taivaaseen astumistaan Jeesus kehotti heitä pysymään Jerusalemissa ja odottamaan Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka Jeesus oli antanut, lupauksen, että heidän ylleen vuodatettaisiin Pyhän Hengen voima taivaasta. Kun opetuslapset tätä odottivat, **Apt.1:14 kertoo: Nämä kaikki (opetuslapset) pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa.** Silloin he saivat kokea suuren Hengen vuodatuksen Shavuot-päivänä, helluntaina. **Apt.2:2: Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta,** niin kuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. 3. Ja he näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itse kunkin päälle. 4. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi. **Opetuslapset saivat uuden voiman julistaa Jumalan suuria tekoja ja evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta. Myös heidän rukouselämänsä uudistui täydellisesti Pyhän Hengen kautta.** Pyhän Hengen vaikutuksesta apostoleista tuli voimallisia esirukoilijoita.

Heidän rukoillessaan kokouspaikat vapisivat ja rohkeaa Sanan julistusta seurasivat tunnusteot, merkit ja ihmeet. **Pyhän Hengen merkitystä meidänkin rukouselämällemme Paavali myöhemmin korostaa Rm.8:26-27: Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niin kuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.**

Pyhä Henki on meille välttämätön koko uskonelämällemme. Pyhä Henki synnyttää uskon, Pyhä Henki kirkastaa aina Jeesusta, Pyhä Henki pitää uskomme elävänä, Pyhä Henki antaa meille voiman ja johdatuksen rukoukseen ja Jeesuksesta todistamiseen. Pyhän Hengen kautta voimme saada myös rukouskielen ja armolahjoja, joiden kautta Jumala voi puhua meille. Tärkeintä on kuitenkin aina Jumalan puhe Raamatussa. **Kun Pyhä Henki saa täyttää meidät yhä uudelleen, kun Jeesus asuu meissä ja me Jeesuksessa, rukous on meille kuin salaiseen puutarhaan käymistä yhdessä rakkaamme kanssa, ihmeelliseen rukouksen maailmaan.** Silloin meidän ei tarvitse kaikkea itsestämme pinnistäen tehdä kilometrien pituisia rukouslistoja ja toistaa niitä päivästä päivään kuin kaupan ostoslistoja väsyksiin asti. Saamme turvallisesti luottaa siihen, että Pyhä Henki muistuttaa meitä kaikista esirukouskohteista. Hän voi panna sydämellemme toisinaan todellisen rukoustaakan jonkun ihmisen tai asian puolesta. Joudumme ehkä huokailemaan pitkäänkin, ehkä taistelemaan rukouksessa ja paastoamaan, mutta Pyhä Henki antaa myös rauhan, kun läpimurto on saavutettu. Pyhä Henki voi antaa myös pulppuavan ilon Jeesuksesta ja Jeesuksessa joka hetkeen. **Pyhä Henki synnyttää sydämeemme kiitosmielen ja ylistyksen Jumalalle.**

Siellä missä seurakunta elää ahdistuksessa, rakkaus Jeesukseen on palavaa ja rukous elävää. Onko tänä lopunaikana uneliaisuuden henki vallannut vanhan kristikunnan? Kaipaamme herätystä. Mekin tarvitsemme herätystä valvomaan ja rukoilemaan. Kirkkohistoria osoittaa, että lähes aina herätyksiä on edeltänyt rukous. Toisinaan vain yksi tai muutama ihminen on rukoillut vuosikausia herätystä ja Jumala on vastannut valtavalla herätyksen aallolla. Tunnemme usein, että rukouksemme ovat voimattomia. **Herätys on kuitenkin aina Jumalan Pyhän Hengen työtä.**

Ilmestyskirjassa on lohdullinen näky: valtaistuimen äärellä on kaksikymmentä neljä vanhinta käsissään kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukouksia, Ilm.5:8. Ilm.8:3 kerrotaan enkelistä, jolle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi pyhien rukouksiin alttarille. Suitsukkeet ilmentävät varmaan Pyhän Hengen vaikutuksia rukouksiimme. Pyhä Henki itse auttaa meitä meidän heikossa rukouselämässämme, että kaikki kiitos ja kunnia koituisi ihmeelliselle Veriyljällemme, joka meitä rakastaa ja rukoilee jatkuvasti puolestamme pitääkseen meidät ominaan. Jeesuksen rakkaus synnyttää meissä vastarakkauden. Kun uskomme vaihtuu näkemiseen, pyyntöemme ja rukouksemme muuttuvat ylistykseksi ja palvonnaksi: **Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti, Ilm.5:13.**